

Proves d'accés a la universitat

Arts escèniques

Sèrie 3

Qualificació		TR	
Exercici 1			
Exercici 2			
Exercici 3			
Suma de notes parcials			
Qualificació final			

Etiqueta de l'estudiant

Ubicació del tribunal

Número del tribunal

Etiqueta de qualificació

Etiqueta de correcció

La prova consta de tres exercicis. Escolliu UNA de les dues opcions (A o B) dels exercicis 1 i 2 (no cal que trieu la mateixa opció a cada exercici). L'exercici 3 és comú per a tothom.

Exercici 1

[4 punts]

Escolliu UNA de les dues opcions, A o B.

OPCIÓ A

Creeu una escena breu (de tres-centes cinquanta a quatre-centes paraules) a partir de les indicacions següents:

- tema: la vocació professional;
- personatges: dos estudiants i un professor (del gènere que vulgueu, en cada cas);
- espai: el vestíbul d'un teatre;
- temps: actual;
- diàleg: apassionat.

El text ha de contenir com a mínim DUES didascàlies de moviment i UNA de temps, i hi ha d'haver almenys QUATRE acotacions.

OPCIÓ B

Elaboreu una proposta de posada en escena (de tres-centes cinquanta a quatre-centes paraules) del fragment d'obra transcrit a continuació. Tingueu en compte els aspectes següents:

- els elements principals de la materialització escènica en relació amb el discurs teatral (diàleg, didascàlies i acotacions);
- els personatges i les coordenades de temps i espai;
- la concreció d'altres aspectes de l'escenificació que considereu pertinents.

Videotrucada. OLGA parla amb la seva germana MAIXA. Totes dues germanes estan interpretades per la mateixa actriu.

OLGA: Hola.

MAIXA: Hola, hola... Com està el pare?

OLGA: A l'hospital.

MAIXA: Quin greu. Però què t'han dit?

OLGA: L'han operat del cap. Una mena de trencament d'un vas sanguini del cervell, un isquèmic, o alguna cosa així.

MAIXA: Ai, nena, no t'entenc. Posa't a un lloc on tinguis cobertura.

OLGA: Un ictus.

MAIXA: Què?

OLGA: Soc a casa, tinc cobertura.

MAIXA: Què?

OLGA: Un ictus!

MAIXA: Un ictus?! Un ictus?! Un ictus! El pare? Què dius?! Però això és molt greu. És molt greu, això!

OLGA: És clar que és greu. Ja t'ho vaig dir al missatge.

MAIXA: Què?

OLGA: Que és greu.

MAIXA: On és ara?

OLGA: A l'hospital. L'han operat. Ha anat bé. Escolta, s'ha salvat!

MAIXA: Que bé.

OLGA: Sí, però no se sap quan tornarà a parlar, caminar...

MAIXA: Està en bones mans, Olga, segur.

OLGA: Sí, s'ha salvat. Quan vindràs? Vindràs?

MAIXA: M'encantaria ser-hi, amb tu. Però no puc deixar la feina ara. Quina pena que visquem tan lluny.

Victoria SZPUNBERG. *El pes d'un cos*.
Barcelona: Teatre Nacional de Catalunya, 2021, p. 43 i 44

Exercici 2

[4 punts]

Escolliu UNA de les dues opcions, A o B.

OPCIÓ A

A partir del visionament que heu fet de l'obra *Alba (o el jardí de les delícies)*, de Marc Artigau, dirigida per Raimon Molins (TNC, 2018), identifiqueu i argumenteu a quina art escènica pertany, analitzeu les característiques principals del muntatge (concepció general, temàtica, interpretació, escenografia, música, efectes sonors, etc.) i feu-ne una valoració crítica de conjunt (punts forts i punts febles). El vostre text ha de tenir entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules.

OPCIÓ B

Comenteu el fragment de la crítica de l'espectacle reproduït a continuació tenint en compte les indicacions següents:

- Identifiqueu les idees principals de la crítica.
- Enumereu i definiu els conceptes més rellevants que s'hi formulen.
- Relacioneu les idees de la crítica amb la vostra experiència pràctica a l'aula i com a espectador/a.

El vostre text ha de tenir entre dues-centes i dues-centes cinquanta paraules.

Pares normals, d'Els Amics de les Arts. Teatre Poliorama, 2022.
Fotografia: Poliorama.

Hi ha abraçades que arrenquen aplaudiments. I d'aquestes n'hi ha algunes a *Pares normals*, la comèdia musical d'Els Amics de les Arts, rebuda en la seva estrena amb el públic dret. L'obra és un bon còctel en què es barregen històries sentimentals de pares, mares, fills i parelles, una música amable sense estridències —ni grans temes, diria—, una direcció precisa de Sergi Belbel i un grup d'interprets ben cohesionats. Un còctel en què caben la comèdia familiar, la de situació i, no cal dir-ho, la romàntica, que corona el pastís amb una cirereta confitada.

El llibret el firmen Marc Artigau, Els Amics de les Arts i Minoria Absoluta. Un altre còctel en el qual cadascú posa el que creu adient per assolir un producte de consum que es deixa veure, escoltar i potser també oblidar ràpidament. El resultat és un conte per a quasi totes les edats, un conte protagonitzat per un home que torna a casa dels pares, a Barcelona, després de quatre exitosos anys com a advocat a Chicago, on s'ha promès amb una companya de feina, la Nora. Però la seva arribada a

la celebració dels vint-i-cinc anys del karaoke dels seus pares coincideix amb un tràgic accident que canviarà els seus plans i, en definitiva, la seva vida.

La sorpresa argumental apropa la comèdia als fantasmes de *Ghost* (ells mateixos ho reconeixen en escena) i ofereix al protagonista un llarg viatge en què, al final, sonaran els violins de l'amor. Un Enric Cambray molt solvent exerceix de narrador d'una història que té en Albert Pérez i Annabel Totusaus uns pares que brillen amb llum pròpia. Júlia Bonjoch i Lucía Torres són les parelles. Destaca la dicció en les cançons, que s'entenen molt bé, així com un espai escènic buit il·luminat amb neons d'ambientació dels anys setanta. Cal celebrar *Pares normals*, però no tant —o no tan sols— pels resultats artístics com perquè és un musical autòcton de mitjà format dels que no abunden a casa nostra.

Santi FONDEVILA. «*Pares normals*: un còctel de sentimentalisme ben agitat». *Ara* (3 desembre 2022)

Exercici 3

[2 punts: 0,5 punts per definició]

Definiu breument (de dues a cinc línies) QUATRE dels sis termes següents.

a) *Claca*:

b) *Dramatis personae*:

c) *Espai escènic*:

d) Mim:

e) Ritme:

f) Veu en off:

--	--

--	--

Etiqueta de l'estudiant

Institut
d'Estudis
Catalans